

53. Korpen och räven

1. Det satt en gång uti ett träd en korp, som bar
i sitt näbb ett stycke ost, så fet och rar
En räv, vars fina lukt strax därav väder fick,
på stunden mycket artigt fram till korpen gick
och sjöng tra-lalala, tra-lalalala-lalalala

2. »Er tjänare Herr korp, hur står det till?» - »Jo, bra,
Hur mår ni själv, Herr Räv» - »Äh jo, tack skall herrn
ha',
jag och de mina må Gud vare lov rätt gott,
förutom yngsta pojken, som har snuva fått
Tyvärr! tra, la, la ...

3. »Gud, vilken frack, Herr Korp! Om jag mig ej bedrar,
Så tror jag ni från Hamburg edra kläder tar»
»Ja», svarar korpen, stolt att sig så smickrad se,
och lämnar strax adressen på sin skräddare
Den narr'n! tra, la, la ...

4. »Ifall ni sjunger lika väl, som ni är klädd,
kan Ni med Jenny Lind er ställa djärvt i bredd
Sjung för mig någonting, en aria eller par
Ni ären alla sångare, son ifrån far,
ej sant?» Tra, la, la ...

5. Herr Korp, som intet neka kan sin nya vän,
strax stämmer upp en aria ur Barberaren
Men, »hast du mir gesehen», så snart han öppna mun
Föll osten därutur till marken ned på stund,
vid sång: tra, la, la ...

6. Då' skyndar räven fram och griper osten fatt
och skrattar se'n åt korpen alldeles besatt
»Nu riktigt med besked jag lurat dig minsann,
du varken är modern, ej heller sjunga kan,
ej ens tra, la, la ...

7. När korpen detta hör, så blir han desperat
och svär förtvivlat över vårt duells plakat
Förlusten honom dock till hjärtat mindre går,
än att han ej för sångare passera får
Bra hårt! tra, la, la ...

8. Vill du moraln av fabeln veta, så se här
För korpar synnerligast minnesvärd den är:
»Kom väl ihåg, min vän», så sa' en gammal prost,
»Att aldrig nån'sin sjunga, då du äter ost,
ej ens: tra, la, la ...